

Πανήγυρις Οσίου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου στην Αλεξάνδρεια Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© GerBekes, ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΙΜ.Β.Ν.Κ.

Την Δευτέρα 2 Δεκεμβρίου, εορτή του Οσίου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο Λόγο στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Αλεξανδρείας, εντός του οποίου υπάρχει παρεκκλήσιο προς τιμήν του εορταζομένου Αγίου.

Κατά την διάρκεια της θείας Λειτουργίας τέθηκε σε προσκύνηση φιαλίδιο με αίμα του Οσίου Πορφυρίου.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Τοῦ Παρακλητοῦ τόν ναόν τόν ἀγιώτατον καί τῆς πανάγνου Θεοτόκου προσφιλέστατον ἀνυμνήσωμεν Πορφύριον ἐκ καρδίας».

Σέ αὐτή τήν πρόσκληση τοῦ ὑμνογράφου τῆς Ἐκκλησίας μας ἀνταποκριθήκαμε καί ἐμεῖς σήμερα, ὅσοι προσήλθαμε στόν ναό τῆς πανάγνου Θεοτόκου, ἐδῶ στήν Ἀλεξάνδρεια, ὅπου εὐρίσκεται καί τό ἱερό παρεκκλήσιο τοῦ προσφιλεστάτου τέκνου της, τοῦ ὁσίου Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου, τοῦ ὁποίου τή μνήμη ἐπιτελεῖ σήμερα ἡ Ἀγία μας Ἐκκλησία.

Καί γιατί τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία μας ἕναν ἄνθρωπο πού ἦταν σάν καί ἐμᾶς, ἕναν ἄνθρωπο πού ἔζησε στίς ἡμέρες μας καί δέν εἶχε στή ζωή του τίποτε ἀπό ὅσα ἐπιζητοῦν καί ἐπιδιώκουν συνήθως οἱ ἄνθρωποι;

Τόν τιμᾷ, γιατί, ὅπως ἀκούσαμε, ὑπῆρξε ὁ ὁσιος Πορφύριος «τοῦ Παρακλητοῦ ἀγιώτατος ναός». Εἶχε κατορθώσει νά κάνει τόν ἑαυτό του ναό τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Εἶχε κατορθώσει νά ἔχει μία ψυχή καί ἕνα σῶμα, στά ὁποῖα εὐαρεστεῖτο νά κατοικεῖ ὁ Θεός. Εἶχε κατορθώσει νά ἀναπαύεται μέσα του ἡ Ἀγία Τριάς καί νά τοῦ προσφέρει ὅ,τι ἐκεῖνος ἐπιζητοῦσε καί ἐπεδίωκε, τή χάρη καί τίς δωρεές της.

Θαυμάζουμε στόν ὅσιο Πορφύριο πολλές φορές τό προορατικό καί τό διορατικό του χάρισμα. Δέν σκεφτόμαστε ὅμως ὅτι αὐτά τά χαρίσματα ἀποτελοῦν ἔκφραση καί ἐκδήλωση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πού ἐνοικοῦσε στήν ψυχή του. Ἦταν ἀποτέλεσμα τῆς καθαρότητος τῆς ζωῆς του, γιά τήν ὁποία ἀγωνιζόταν ὁ ὁσιος διά βίου, ὅπου καί ἄν βρισκόταν, ὅπου καί ἄν ζοῦσε, εἴτε ζοῦσε στά ἐρημικά Καυσοκαλύβια, εἴτε ζοῦσε μέσα στό κέντρο τῆς Ἀθήνας, στήν πλατεῖα Ὀμονοίας, ὅπου ἦταν ἡ Πολυκλινική στήν ὁποία διακονοῦσε ὡς ἱερέας.

Ὁ ἀγώνας τοῦ χριστιανοῦ δέν ἐξαρτᾶται ἀπό τόν τόπο. Δέν ὑπάρχουν ἄλλες ἐντολές τοῦ Θεοῦ γιά ὅσους ζοῦν στόν κόσμο καί ἄλλες γιά ὅσους ζοῦν στήν ἔρημο. Εἶναι οἱ ἴδιες, καί ἐμεῖς καλούμεθα νά τίς ἐφαρμόσουμε μέ σκοπό νά ἐπιτύχουμε τήν καθαρότητα τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματός μας, νά ἐπιτύχουμε νά ζεῖ ὁ Χριστός μέσα μας. Καί ἐάν ἐμεῖς κάνουμε τήν προσπάθεια πού μᾶς ἀναλογεῖ, ἐάν ἀγωνιζόμεθα νά ἐφαρμόζουμε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, τότε ἡ ἁμαρτία καί ἡ κακία πού ὑπάρχει γύρω μας δέν θά μᾶς ἐπηρεάζει, τότε οἱ πειρασμοί δέν θά μᾶς ἀγγίζουν καί δέν θά μᾶς παρασύρουν στήν ἁμαρτία, τότε θά μᾶς προστατεύει περισσότερο ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ, διότι, ὅπως γράφει καί ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος, ὁ ἰδρυτής τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, «οὗ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις». Ἐκεῖ δηλαδή ὅπου πλεονάζει ἡ ἁμαρτία, ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ εἶναι πλουσιώτερη καί ἀφθονώτερη. Μπορεῖ ἡ ἁμαρτία καί ἡ κακία νά εἶναι δυνατή, ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀκόμη πιό δυνατή, καί τό πιό σημαντικό εἶναι ὅτι αὐτή ἡ χάρη εἶναι διαθέσιμη ὅχι μόνο γιά κάποιους ἀλλά γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους, ὑπό τήν προϋπόθεση ὅμως ὅτι ὁ ἄνθρωπος θά ἀγωνίζεται καί θά

προσπαθεῖ νά ἀποφύγει τήν ἁμαρτία καί νά ἀκολουθήσει τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Διότι, ἐάν συνθηκολογήσει μέ τήν ἁμαρτία, ἐάν ὑποχωρήσει μέ τή θέλησή του στίς ἀδυναμίες καί τά πάθη του, ἐάν ἀδιαφορήσει γιά τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, τότε ἀποδιώκει τή χάρη τοῦ Θεοῦ ἀπό τήν ψυχή του καί παραδίδεται ὁλοκληρωτικά στήν ἁμαρτία.

Ἀπό ἐμᾶς ἐξαρτᾶται, λοιπόν, τί θά κάνουμε καί πῶς θά καταστήσουμε τόν ἑαυτό μας καί τήν ψυχή μας «ναόν τοῦ Παρακλήτου ἁγιώτατον», ὅπως ἔκανε καί ὁ ἑορταζόμενος σήμερα καί τιμώμενος ἀπό ὅλους μας σύγχρονος ὄσιος, ὁ ὄσιος Πορφύριος.

Εἶναι ἀνάγκη γι' αὐτό νά μήν ἀφήσουμε τόν ἑαυτό μας νά ἐπηρεάζεται ἀπό ὅσα συμβαίνουν γύρω μας, ἀπό ὅ,τι κάνουν οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι στό περιβάλλον μας, οὔτε νά χρησιμοποιοῦμε τή δική τους συμπεριφορά ὡς δικαιολογία γιά νά ἀποφεύγουμε καί ἐμεῖς νά τηροῦμε τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἐμεῖς θά πρέπει νά εἴμαστε προσηλωμένοι στόν στόχο μας καί νά προσπαθοῦμε νά τό ἐφαρμόζουμε, χωρίς νά μᾶς ἀπασχολεῖ τί κάνουν οἱ ἄλλοι. Ὁ κάθε ἄνθρωπος ἔχει εὐθύνη ἀποκλειστικά καί μόνο γιά τόν ἑαυτό του, καί αὐτός θά ζήσει ἢ δέν θά ζήσει μέ τόν Χριστό, ἀνάλογα μέ τόν τρόπο πού ζεῖ στήν καθημερινότητά του.

Ἄν, λοιπόν, ἐμεῖς ἀγωνιζόμαστε νά κρατήσουμε τήν ψυχή μας καθαρή ἀπό τήν ἁμαρτία, προσπαθώντας νά ζήσουμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή μέσα ἀπό τά ἱερά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας καί ἰδιαιτέρως μέσα ἀπό τήν ἱερά ἐξομολόγηση καί τή θεία Κοινωνία, τότε θά λαμβάνουμε ἀπό αὐτά καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ, πού θά μᾶς βοηθᾷ στόν ἀγώνα μας ἀλλά καί θά μᾶς ἁγιάζει, ὥστε νά ἔχουμε καί ἐμεῖς τόν Θεό «ἐνοικοῦντα καί μένοντα» στήν ψυχή μας, ὅπως συνέβη καί μέ τόν ἑορταζόμενο μέγα ὄσιο Πορφύριο, ὅπου καί ἄν ζοῦμε ἢ ἐργαζόμεθα, καί νά εἴμαστε καί ἐμεῖς «ναοί τοῦ ἐν ἡμῖν ἁγίου Πνεύματος».

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)